

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/170/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207426
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617207426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., M. R. D. XXX, o zaplatenie 2953,97 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10Csp/187/2017-69 zo dňa 26. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti ohľadne zmluvného úroku 13,90% ročne z nezaplatenej istiny 2981,03 € od 27.10.2017 do 13.11.2017 a 13,90% ročne z nezaplatenej istiny 2593,90 € od 14.11.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 145,13 € od 17.10.2017 do zaplatenia, žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

V zostávajúcej časti, vo výroku, ktorým žalobe vyhovel a ktorým žalobu zamietol ohľadom úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2981,03 € od 17.10.2017 do 25.10.2017 ostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 3111,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2981,03 € od 26.10.2017 do 13.11.2017 a zo sumy 2953,97 € od 14.11.2017 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 19.07.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 000000000327872, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 3200 €, pri výške fixnej úrokovej sadzby 13,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 96 splátkach vo výške 55,65 € mesačne, so splatnosťou prvej splátky 12.08.2016, splatnosťou splátok k 12. dňu v mesiaci a splatnosťou úveru dňa 12.07.2024. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 16,88 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 15,19 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 5502,40 €. Podľa prehľadu splácania úveru, žalovaný zaplatil ku dňu 16.10.2017 na istinu sumu 218,97 €, na úrok sumu 393,18 eura a na poistné sumu 12,24 €, po predčasnej splatnosti úveru vykonal dňa 13.11.2017 úhradu v sume 27,06 €, ktorá bola započítaná na istinu. Dňa 11.08.2017 žalobca upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade neuhradenia sumy dlžných splátok a zmluvnej pokuty

vo výške 85,87 €. Dňa 16.10.2017 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru, z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy, do 26.10.2017.

3. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a táto obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nesplatenú istinu úveru vo výške 2953,97 € a úrok z úveru, vyčíslený ku dňu splatnosti úveru, t. j. k 26.10.2017 (v zmysle článku 2.10.1 obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom ku dňu určenému žalobcom vo výzve na predčasné splatenie úveru), vo výške 156,48 € (úrok vyčíslený žalobcom ku dňu 16.10.2017 v sume 145,13 € + úrok vo výške 13,9 % ročne zo sumy nesplatennej istiny 2981,03 € od 17.10.2017 do 26.10.2017 v sume 11,35 €). Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 1,50 €, vyčíslený v žalobe ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t. j. k 16.10.2017 a odo dňa predčasnej splatnosti úveru, t. j. od 26.10.2017 do 13.11.2017, kedy bola vykonaná žalovaným čiastočná úhrada, zo sumy dlžnej istiny vo výške 2981,03 € a od 14.11.2017 do zaplatenia zo sumy dlžnej istiny vo výške 2953,97 €, vo výške 5 % ročne, uplatnenej v žalobe, ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Spolu uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 3111,95 € (istina vo výške 2953,97 € + úrok vo výške 156,48 € + úrok z omeškania vo výške 1,50 €).

4. Nepriznal žalobcovi úroky z omeškania z úrokov, nakoľko Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.08.2016, č. k. 10Co/111/2016-143). Zamietol žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 17.10.2017 do 25.10.2017, ktoré si žalobca uplatnil z istiny vo výške 2981,03 €. Celý nezaplatený zvyšok istiny úveru sa však stal splatným až dňa 26.10.2017. Žalobca pritom netvrdil a ani nepreukázal, aká bola výška dlžnej istiny (z omeškaných splátok) v období od 17.10.2017 do 25.10.2017. Žalobu v časti úrokov uplatnených za obdobie po splatnosti úveru, t. j. od 27.10.2017 do zaplatenia zamietol, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19.11.2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20.11.2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26.03.2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a mal za to, že pokiaľ žalobca v spore bol čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech len v časti príslušenstva žalovanej sumy (úroku z omeškania a úroku).

6. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby ohľadne zmluvného úroku 13,9 % ročne z nezaplatennej istiny 2981,03 € od 27.10.2017 do 13.11.2017 a zmluvného úroku z nezaplatennej istiny 2593,90 € od 14.11.2017 do zaplatenia, ako aj ohľadom úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 145,13 € od 17.10.2017 do zaplatenia, podal odvolanie žalobca. Má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ustanovenie § 502 ods. 1 ObZ a § 503 ods. 3 ObZ. Odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Vychádzajúc z § 497 ObZ, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Odstúpenie od zmluvy podľa § 506 ObZ nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Vyplýva to priamo z dikcie predmetného ustanovenia a naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Jedná sa o právny inštitút určený na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho

postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. V tejto súvislosti poukázal na rôzne rozhodnutia, napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92, 43Co/28/2017-94, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88, 7Co/366/2017-84, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/297/2017, 5Co/311/2017, Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Cdo/212/2014. Návrh zákona, neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z.z. z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať OZ, obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo doplnenie § 53 ods. 9 OZ v znení: „Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565“. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že táto navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá a ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu neobsahuje. Trvá na podanom návrh v časti úrokov z omeškania z úrokov a má za to, že má naň nárok. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59, v ktorom bolo vyslovené, že môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver. Obdobne bolo rozhodnuté v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/19/2017-103, Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/219/2017-104. Navrhuje napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania zmeniť tak, že žalobe žalobcu vyhovie aj v časti zmluvného úroku 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny 2981,03 € od 27.10.2017 do 13.11.2017, z nezaplatenej istiny 2593,90 € od 14.11.2017 do zaplataenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 145,13 € od 17.10.2017 do zaplataenia a žalovaného zaviazhe uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj mu bude priznaná náhrada trov konania.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V časti nenapadnutej odvolaním zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (na priznanie zmluvného úroku po mimoriadnej splatnosti úveru a na priznanie nároku na poistné), na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Žalobca v odvolaní namietal i to, že mu mali byť v konaní priznané aj úroky z úveru po splatnosti úveru. Krajský súd v uvedenej súvislosti uvádza, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k tejto zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav súd nemôže pripustiť, nakoľko by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za situácie, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov

z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 z 30. júna 2015, Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/151/2017, 7Co/1/2018).

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, išlo o ojedinelé rozhodnutie tohto senátu, ktorý následne zosúladiť rozhodnutie o tejto otázke s ustálenou súdnou praxou ostatných senátov Krajského súdu Žilina, i ostatných súdov SR.

12. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že mu súd prvej inštancie nesprávne nepriznal úrok z omeškania z úroku z úveru. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že si môže nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona, práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky zákonník mu túto možnosť nepriznáva.

13. Občiansky zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak teda rozumieme pohľadávkou v zmysle § 121 ods. 3 OZ istinu, potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ust. § 517 ods. 2 OZ. Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky odôvodnený len úpravou obsiahnutou v ust. § 517 ods. 2 OZ, by totiž bez väzby na ust. § 121 ods. 3 OZ viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 OZ ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občiansko-právnym záväzkom, definuje príslušenstvo, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu - hlavného peňažného záväzku žiadať vedľa istiny, v prípadoch, kedy zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak neustanovuje zákon, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ právo požadovať úrok z omeškania). Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 70/1995, oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania.

14. Žalobcom v odvolaní poukazovanie na ust. § 503 ods. 1 ObZ (upravujúce splatnosť úrokov) je nadväzujúcim ustanovením § 502 ObZ, pričom je nutné v ďalších súvislostiach vysvetľovať vzťah týchto ustanovení (o úrokoch z poskytnutého úveru) vo vzťahu k § 369 ObZ a v spojitosti s § 121 ods. 3 OZ, z ktorých je možné vyvodiť, že pokiaľ je potrebné považovať úrok z poskytnutého úveru ako aj úrok z omeškania za príslušenstvo pohľadávky, vzhľadom na akcesorickú povahu ich samotných k hlavnému záväzku, „branie úrokov z úrokov - tzv. anatocizmus“, nie je dovolený.

15. Nakoľko odvolacie námietky žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal proti odvolateľovi - žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)